

Témata k setkání

NA SPOLEČNÉ CESTĚ (TÉMA č. 1)

Papež František zve k zamyšlení nad naší společnou cestou v církvi a ve farnosti.

Co se mi vybaví, když se řekne církev?

Kdo jsou v naší farnosti ti, kteří „jdou společně“?

Koho si všímá a koho opomíjí naše farní společenství?

Co mi v naší farnosti chybí a co oceňuji?

NASLOUCHÁNÍ (TÉMA č. 2)

Papež František zajímá, jak si umíme navzájem naslouchat – v naší farnosti, v naší diecézi i v našem městě.

Kdo ve farnosti naslouchá vašim potřebám? Komu nasloucháme ve farnosti my? A jak nasloucháme těm, kteří nejsou každou neděli v kostele? Papež František se ptá na zkušenosti těch, kteří do kostela chodí pravidelně i těch, kteří přijdou jen na vánoční bohoslužby nebo při žádosti o křest dítěte.

UJMOUT SE SLOVA (TÉMA č. 3)

Papež František nás vybízí, abychom mluvili odvážně a otevřeně, tzn. svobodně, pravdivě a s láskou.

Chci se ve farnosti podělit s druhými o svůj názor, sdělit jim ho?

Jakou mám zkušenost, když upřímně řeknu, co si myslím?

Když o problému otevřeně mluvím, snažím se mu porozumět?

Nebo se také může stát, že nemám odvahu sdělit před lidmi svůj názor. Mám v takovém případě možnost se ve farnosti obrátit na někoho, kdo můj názor vyslechne a projedná s příslušnými lidmi?

SLAVIT (TÉMA č. 4)

Pro nás křesťany je důležité slavení neděle – dne Páně. Velký význam neděle je ve společném naslouchání Božímu slovu a slavení eucharistie. Slavení mše svaté umožňuje aktivní účast věřících ve společných modlitbách i v zapojení při bohoslužbě slova (čtení, přimluvy).

Jaké služby jsou rozvinuty při slavení mše svaté v naší farnosti? Jaké další formy aktivního zapojení bychom mohli rozvíjet?

Vstupem do života křesťana je křest. Jak prožívat svátost křtu tak, aby vyjadřovala přijetí do společenství farnosti?

Které společné modlitby nebo slavení vidíme v naší farnosti jako přínosné – roráty, adorace, modlitby růžence? A proč?

SPOLUZODPOVĚDNOST ZA MISIJNÍ POSLÁNÍ (TÉMA č. 5)

Pokřtěný a poslaný. Já i ty – vlastně my. Všude tam, kde jsme – v našich rodinách, mezi svými známými, ve školách i v našich zaměstnáních. Jsme pokřtění a poslaní. Ježíš s námi počítá.

A co my, počítáme s misijním posláním také v našem životě?

A jak s tímto posláním laiků počítá církev?

Co by nám pomohlo intenzivněji žít své křesťanství za zdmi našeho kostela?

Na jaké překážky nejčastěji narážíme?

VÉST DIALOG V CÍRKVI A VE SPOLEČNOSTI (TÉMA č. 6)

Dialog není jen rozhovor dvou nebo více lidí. Měla by v něm být přítomna i snaha vžít se do situace druhých lidí. Vyžaduje trpělivost, ale umožňuje také vzájemné porozumění.

Jaké máme zkušenosti s vedením dialogu v naší farnosti? S řešením obtížných situací nebo konfliktů?

Jak můžeme rozvíjet dialog mezi různými skupinami ve farnosti?

Kdo a jakým způsobem vede dialog za farnost např. se zástupci města, škol nebo kulturního života?

DIALOG S KŘESŤANY RŮZNÝCH VYZNÁNÍ (TÉMA č. 7)

Jsme pozváni k zamyšlení nad tím, jak se snažíme tvořit vztahy s křesťany z jiných křesťanských církví.

Možná znáte i vy ve vašem okolí řadu křesťanů, kteří patří do jiné církve. Jaké máme vztahy?

Nedělí nás předsudky, které by bylo možné odstranit vzájemným bližším poznáním? Jak nám leží na srdci jednota křesťanů, o kterou prosil Ježíš ve své modlitbě za učedníky? Čím můžeme v naší farnosti k růstu této jednoty přispět?

AUTORITA A SPOLUÚČAST (TÉMA č. 8)

Papeže Františka zajímá naše vnímání vzájemné komunikace autorit v církvi - tedy biskupů, kněží, pastorační rady a laiků.

Jak vnímáme zmíněné autority v církvi? Jaká jsou naše očekávání od pastorační rady?

Jak se zapojujeme do farního společenství?

Jak vnímáme možnost růstu v naší spoluzodpovědnosti za dění ve farnosti?

ROZLIŠOVÁNÍ A ROZHODOVÁNÍ (TÉMA č.9)

Jsme pozváni promluvit si o tom, jakou máme ve farnosti zkušenost s rozhodováním o věcech, které se nás všech týkají.

Kdo všechno se tohoto rozhodování účastní? Stojím i já o podíl na rozhodování i zodpovědnosti za společné věci?

Jak jsme ve farnosti schopni vypořádat se s narušením důvěry mezi kněžími a laiky, mezi farníky navzájem? Co pomáhá prostředí důvěry vytvářet?

Které naše zvyky a zažitá způsoby jednání nepodporují dobré vztahy? A které mohou být málo srozumitelné nebo odrazující pro nově příchozí? Co bychom v tom mohli změnit?

FORMACE V DUCHU SYNODALITY (TÉMA č. 10)

Ježíš věnoval svým učedníkům tři roky. Během tohoto času se od Ježíše hodně naučili. Ušli s ním kus životní cesty. Učení se na cestě ve společenství s Ježíšem říkáme formace.

Co bylo pro nás rozhodující, že jsme se rozhodli následovat Ježíše ve společenství církve?

Jaké prožitky byly důležité pro růst naší víry?

Jakou podporu našeho růstu ve víře očekáváme od kněží?

Jak se můžeme podílet na podpoře růstu a prohlubování víry v naší farnosti?

Více informací a další otázky k jednotlivým tématům najdete na www.synoda.cz